

İNSAN HAKLARI BÜLTENİ

ÖZEL SAYI: 1

İNSAN HAKLARI DERNEĞİ AYLIK YAYIN ORGANI

EYLÜL 1988

Dostlar, kardeşler, Didar Ablanın mücadele arkadaşları;

(...)

Ülkenin basını, "Didar abla artık yaşamıyor" başlıkla-
rıyla çıkıyor ve bu tek cümle herşeyi anlatmaya yetiyordu.
Sonbahar kardeleni, son selamını yine ülkesinin zincirleri-
ni parçalama mücadelesiyle bütünleşmiş yaşamının bir di-
reniş sayfasından gönderiyordu. 'Ölümün öldürülmesi'
gerçeği buydu işte. Gerçekten Didar Abla Artık Yaşamıyor
muydu, yoksa ülkenin bu karabasan yıllarında, o ıssızlıkta
direnmek ve mücadele bayrağını yere düşürmemek ger-
çeğini zindanlardan alanlara, ilk işçi direnişlerine, ilk yeni-
den kıpırdanışlara, protestolara taşıyarak adı onur ve
güzel kadın yeni yaşam boyutları mı kazanmış ve kazan-
dırmıştı. Böyle olduğundan endişesi olan mı var? Didar
Şensoy'un ölümüne rağmen, özellikle öylesi koşulların di-
renişçilerinin ölümünün, bir ölüm değil, halkların emper-
yalizme, yerli egemenlere ve faşizme karşı direnişinin yani
savaşının teslim olmamasının yani mücadelesinin, bazı sü-
reçlerde suskun kalsa da yenilmemesinin yani tarihin nes-
nel kıldığı zaferinin ışığı olduğu konusunda kuşkusu olan
var mı?

(...)

"Analar yine yırtıyor yazmalarını
Kara haberler koşuyor her yerde
Telgraf tellerinde

haber bültenlerinde
ilkçağların bir uzay çağdaşlığı
okunuyor yine kan efsanelerinde

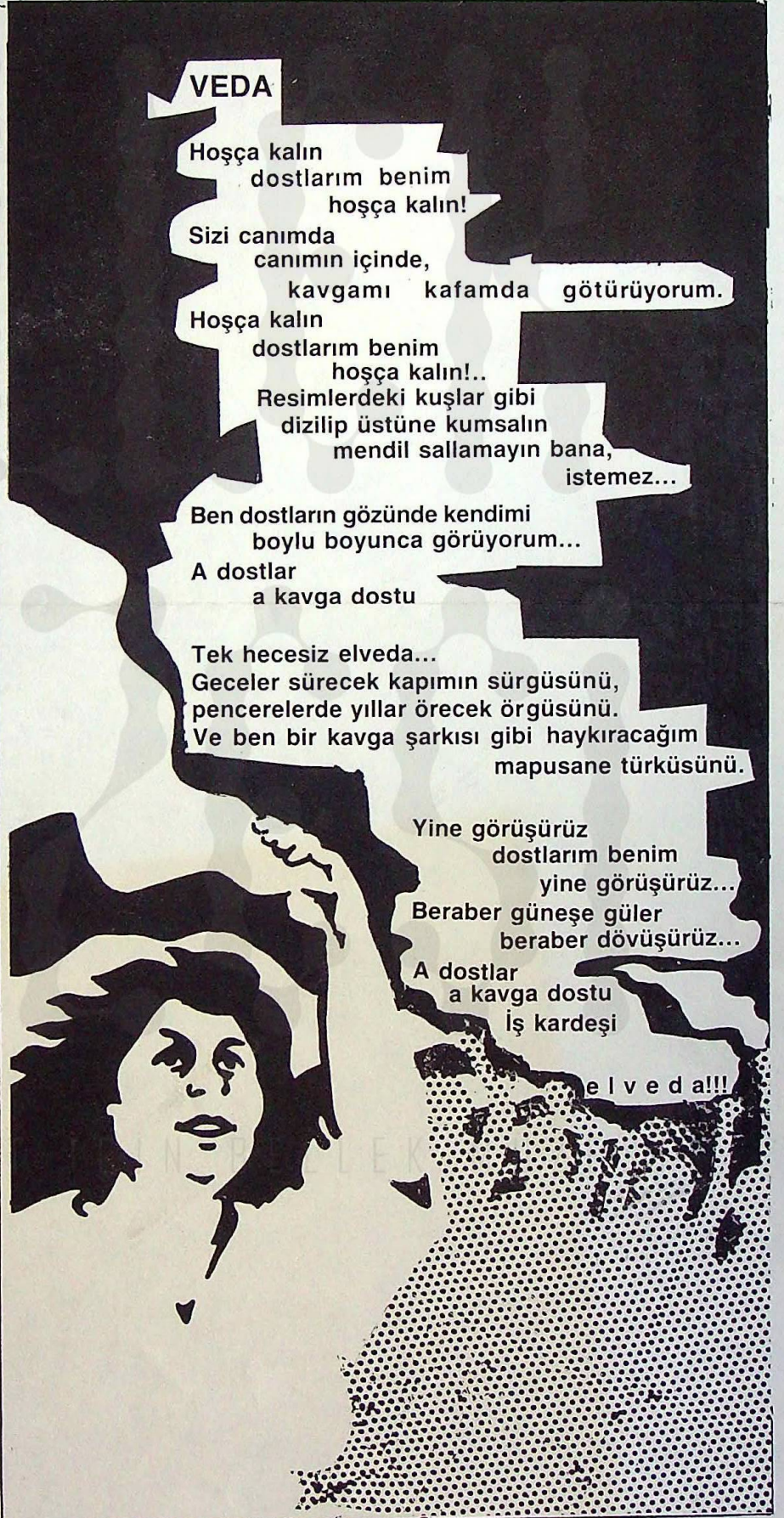
İstanbul kardele bu kez alışlageldiği eylem yolcu-
luklarından kara gözlerinde bir görevini daha yapmanın gu-
rurlu ifadesi, mağrur gövdesiyle dikilişi ile, dönerken değil,
ıssız bir mücadele sürecinin bir avuç mücadelecisinin en
önündeki bu erdemli ve yiğit kadını, artık bir direniş şehidi
olarak, ve silahların onca suskunluğunun orta yerinde ve
bildik isyancılığının Marmara'yı utandıran dinginliğinden
ötürü ellerini yüzüne kapayarak karanfillerle, beyaz eşarp-
larla donatılmış tabutunu karşılıyordu.

"Türküler, ey türküler" diyordu İstanbul
"seferberliğe gerek yok şimdi
Seferberlikten beter olmuş yürekler"

Hayır! Seferberliğe gerek vardı elbette. Ve Emperyalizmin
ve Oligarşinin ve Faşizmin zincirlerini parçalamak için se-
ferberlik kaçınılmazdı. Ve bu ülkenin namuslu evlatları er-
demli anaları seferberlik nedir çok iyi bilirdi.

"Adım yiğitliğinize taç olsun
Uzatin ellerinizi toplayalım yıldızları
Onurum kavganıza can olsun"
(...)

AND OLSUN Kİ ABLAYI YAŞATACAĞIZ.
ARKADAŞLARI ADINA
HASAN ŞENSOY

VEDA

Hoşça kalın
dostlarım benim
hoşça kalın!
Sizi canımda
canımın içinde,
kavgamı kafamda götürüyorum.

Hoşça kalın
dostlarım benim
hoşça kalın!..
Resimlerdeki kuşlar gibi
dizilip üstüne kumsalın
mendil sallamayın bana,
istemez...

Ben dostların gözünde kendimi
boyu boyunca görüyorum...

A dostlar
a kavga dostu

Tek hecesiz elveda...
Geceler sürececek kapımın sürgüsünü,
pencerelerde yıllar örececek örgüsünü.
Ve ben bir kavga şarkısı gibi haykıracağım
mapusane türküsünü.

Yine görüşürüz
dostlarım benim
yine görüşürüz...
Beraber güneşe güler
beraber dövüşürüz...

A dostlar
a kavga dostu
iş kardeşi

e l v e d a!!!

“Dayanın Aslanlarım, Dayanın Yiğitlerim İşkencelere Boyun Eğmeyin Güzel Günler Var Göreceğimiz Güneşli Günler”

Yıl 1934..
Kosova DİDAR'ın doğduğu yer oldu.
Yıl 1944..
On yaşındaydı DİDAR. Alman faşizmin işgalini gördü, yaşadı.
Yıl 1964..
30 yaşındaydı, ailesinin yanına Türkiye'ye geldi ve burada kaldı.
Yıl 12 Eylül 1980..

O bu onuru yedi yıl boyunca yılmadan, yüksünmeden taşıdı. İnsanlık onurunun ayaklar altına alınmasına bir insan olarak karşı durdu.

Cezaevlerinde insanca yaşam için yaşamlarını ortaya koyanlara daima destek oldu.

Yaşamlarını en alt düzeyde sürdürmek için çabalayan, demokratik haklarına yeniden sahip olmak uğruna greve çıkan işçilerin yanında yerini aldı.

YÖK cenderesi altında özerk-demokratik bir üniversite ortamından yoksun olarak eğitim sürdüren, bu durumu protesto eden öğrencileri kucakladı.

Bütün bunlar uğruna defalarca göz altına alındı, ölümle tehti edildi, yüz yüze geldi. Ama DİDAR ŞENSOY insanca yaşam mücadelesinde özgürlük uğruna ölümü göze almış bir savaşçıydı.

Yıl 1 Eylül 1987....

Cezaevlerinde insanca yaşam uğruna mücadele veren “aslanları”nın sesini

duyurmak, onların taleplerinin yerine getirilmesini sağlamak amacıyla kendisi gibi demokratik haklar mücadelesinde yerini alan kişi ve kurumlarla T.B.M.M.'ne bir dilekçe sunmak üzere İstanbul'dan yola çıktı.

Ama dedik ya, Türkiye demokratik hakların alabildiğine yoksun olduğu bir ülke idi.

Tıpkı, İşkenceye Karşı Sözleşme'nin altına imza atmış olmasına karşın bu sözleşmenin hiç bir hükmüne uymadığı gibi. Ve o gün de Anayasal hak olan seyahat etme özgürlüğü, dilekçe sunma hakkı azgınca saldırıya uğramış bu hakkı kullanmak isteyenlerin bir çoğu göz altına alınmıştı.

Yıl 1 Eylül 1987....

Dünya tarafından barış günü olarak kabul edilen bu günde, DİDAR ŞENSOY polis tarafından getirildikleri meclisin önünde, göz altına alınmaları

EMİL GALİP SANDALCI

protesto ederek dilekçesini vermeyi reddetmiş, göz altına alınanlar serbest bırakılmadığı sürece kendisinin oradan ölüsünü kaldıracaklarını haykırmıştır.

"TUTUKLANAN ÇOCUKLARIM SERBEST BIRAKILMADIKÇA BENİM ANCAK ÖLÜMÜ KALDIRIRSINIZ BURADAN." Yıl 1 Eylül 1987

Öyle de oldu.

“Dayanın aslanlarım, dayanın yiğitlerim işkenceye boyun eğmeyin” diyen ses, o gün sustu...

1 Eylül 1987'de

Ancak binlerce ses DİDAR ŞENSOY'un sesi olarak, yüreği olarak haykırdı.

İNSANLIK ONURU İŞKENCEYİ YENECEKTİR!

İnsan Hakları Bülteni

İnsan Hakları Demeği Adına

Sahibi:

Nevzat HELVACI

Sorumlu Yaz İşleri Müdürü:

Akın BİRDAL

Adres:

İnsan Hakları Demeği

Konur Sokak 15/3 Yenışehir-ANKARA

Tel: 118 10 71

Baskı: Kılıçaslan Matbaacılık Sanayi
231 21 61 Ankara

Türkiye tarihinde bir dönüm olan bu yıl DİDAR için de dönüm oldu.

Her türlü demokratik hakkın tırpanlandığı, binlerce yurtsever, demokrat ve devrimcinin en ağır baskı ve işkence altındakilerle doldurulduğu bu dönemde, binlerce eş, ana kardeş gibi Didar ŞENSOY da tüm bu haksızlıklara baş kaldıranların içinde tutarlılığı ve kararlılığıyla safın en önünde yerini aldı.